

WAFFEN S.S.

... ØG VI?

Mangt og meget er blitt sagt og skrevet om S.S., og om det såkalte Waffen S.S. S.A. og S.S. er i Tyskland blitt et begrep, på samme måte som tsarkenes fyrer er det. S.A. (Sturmabteilung) befat tet sig med mere propagandameslige oppgaver, mens S.S. (Schutzstaffel) hovedsakelig hadde spesialbestyrkelsen. Dette stod tallmessig i forhold til S.A., som 1:10. — På hver tiende S.A.-mann var det 1 S.S.-mann. Optagelsen i S.S. betinget særlig dyktighet og troskap, og man fant der medlemmer av alle samfundsgrupper, som offiserer, embedsmenn, lærte og ulerte arbeidere. Jernhård disiplin og kameratskap var S.S.'s første bud, og misunnelse og grinebiterie var aldri til stede, fordi slikt blev det ingen årsaker til.

Det mest i finefallende ved hver S.S. og S.A.-formasjon, var den selvstendigheten som de hver for seg utøvet. De dannede så et hele i sig selv. For å bevise hvor stort, og hvor nødvendig samholdet var, vil jeg her nevne et eksempel.

Fiskeri i garnet.

En sommerdag i 1932 spaserete en S.S.-mann med sin frue og barn på gaten i Wilmersdorf ved Berlin. Plutselig springer en chauffør fra en lastebil på S.S.-mannen, og slår til ham over hodet med en tung skrungkkel. Mannen blev sendt på sykehuset, og døde dagen etter. Men hvad nu? En forsikring mot kommunistenes myrdeler og overfall gav det selvagt ikke. Det var også meget tvilsomt om politiet den gang overhodet interesserte sig for slike ting, som jo hørte til dagens dønen. Dessuten hadde på denne tid den jødiske politipresident i Berlin nylig gitt ut en dagsbefaling til beskyttelsespolitiet, at de ikke skulle være i usettet sig for farer. Med andre ord, de kunde ellers behøvet ikke å blande seg bort i de daglige overfall som kommunistene og jerngarden gjorde på S.A. og S.S.-folkene. Resultatet herav ble, som ønskelig, at disse to motstanderne uten å risikere pågripelse av politiet, hadde fritt leide til sitt

for å få sammen et større hulsp til enken. Slike ting gjentok sig dessverre ikke bare en gang, men fast hver uke i lange tider.

Leseren vil herav kunne forstå

Renslighet.

Sport.

VARSLLET

Kriminalroman av Charles Margate.

Sir Archibalds bortgang vil bli lord Rockstan, og etterlaster sig en datter Phyllis, født 1909, og en

avskyelige arbeid. Det kan være på sin plass å påpeke at det var på grunnlag av disse hendelser at daværende rikskanzler von Papen genosset (Czechinski, Helmannsberg) på porten, med hjelp av en løptunget og to menn. — Men tilbake til den overfalte S.S.-mannen. Det er vanskelig for oss her i landet å ikke bare å forstå, men også å vurdere den kjengjerning og være S.A. eller S.S.-mann på denne tid. Det var ikke et jaget ville som ikke fikk støtt fra nogen sider. Det var på denne tid under tegnede gjorde sitt fjerste kjennende minister Severing og hans kap med S.S., i Sturmlokal Weisseck, i Halensee. Langs et bord satt S.S.-kameratene, Enger, sakførere, offiserer (major), avisutgiver, kort sagt folk fra alle samfundslag, ledet av en ung student som var stormfører. På mistet ble det berettet om den falske kameraten, samt diskutert hvorledes man best kunde hjelpe de etterblivende. Foruten at S.S.-storten overtok alle begravelsesomkostninger, blev der besluttet videre innsamlinger

Waffen S.S. på utmarsj.

det ubrytelige kameratakap, som måtte opstå under slike forhold, og man vil ikke lenger kunne undre seg over at denne And ennu er like stor. Efter maktovertagelsen fikk S.S. et stort virkefelt. S.S.-rikefører Himmler blev overtillet den indrepolitiske sikkerhet og sjef for politiet. Senere gav Føreren ordre om opprettelsen av en kasernert troppe, det nuvarende Waffen S.S. Først kom Hitlers Livstandarte (Standarten tilsvarer et norsk regiment), så Standarte »Deutschland«, standarte »Germania« og »S.S. der Führer.«

Da nu krigen brøt ut i september 1939 fikk disse elitesoldater sin Hdadp. Nu står de i kampen, fra Nordkap til Blacyca. Hos disse kameratene er det, hvor våre gutter får sin utdannelse. Disse blir da fremtidens kjerntropper, som får til oppgave å verne om vår innen- og utenrikspolitiske sikkerhet. Allerede nu har vi mottatt flere brever fra våre gutter, som for tiden befinner sig i Waffen S.S. og det er opmuntrende å høre hvad de skriver hjem. Her er et:

»Kjære mor og far.

Jeg er nu kommet vel frem til kammeren her. Fra Berlin reiste vi videre mod tog, gjennom Breslau til vår hemtemmelsentré. Jeg har nu trukket i den feltgrø uniform og har allerede begynt med øvelsen. Disiplinen er meget strøng, ikke bare på linjen, men også ellers. Kameraten er helt ny og moderne, med kaldt og varmt vann og radio på værelsene. Det bor ni mann på hvert rum, og jeg har vært holdig med å få bare kjøkkenkamerater på mitt værelse. Vi må op kl.

6 hver morgen og i seng kl. 10 pm. atten. Dere synes kanskje at dette er strangt, men etter en hård dag er det godt å få legge sig så tidlig. Dere känner jo til den tyske militærdisiplin. Den er ikke mindre her i Waffen S.S. Orden og renslighet blir det lagt veldig vekt på, og hele vår opførsel ellers. Og alt dette kommer vel med senere. — Jeg liker meg svært godt her, og skal hilse dere fra Olav og Bjørn. Jeg håper det står bra til med dere hjemme, hilse alle fra mig.«

Vi ser, det er ikke mange ord han gjør, denne norske gutten. Men for oss foreldre merker vi os sluttet: salt dette kommer vel med senere. Ja, det vil det ganske sikkert gjøre, ikke bare for ham selv og for hans foreldre, som lot ham reise, men for hele vårt folk og for Arbeidet. Nu får de en makkels oppdragelse, under den øverdige gamle feltmarsjals motto: Die Treue ist das Mark der Ehre.

Den tyske soldat er utvilaomt! Stund til å beskytte vårt land og vårt folk, det er derfor tåplig å tro, at de trønger vår hjelpe. Nei, det er for Norge disse guttene leverer, ikke bare for våpnet skyld, men for vår sikkerhet for fremtiden. Vi er derfor også glad over den tilslutning som Waffen S.S. får fra vår ungdom, og støtter blir gleden når vi får dem igjen, hvor de vil danne kjernen for Norges frihet og selvstendighet. Vi sender dem hermed våre hjerteligste hilser og beste ønsker. »Hold frem som dere stevner.«

Paul Gudm. Gundersen.
(E.S.D.)

Konkuren om gjingsfrin

Otto Torgersen vant.

Oslo, 2.: (NTB) bedømmelse av de 31 kast til gjenreisingen utkastet med motto »menne. (helleristning skip med de to første relansessene) verd; man da utkastet des fredsstillet konkurrer så man sig derfor til å sinbefale det innkjemte. Konkisen besluttet i premie, men utdelte tredjepremier. Resu premie, utkast med nordmenns, motiv med bladranker. 8. »Våren« og »Fred og hver med 500 kroner gen av navnesedden terne sig å vere: Fo Torgersen, Industri nonesbyr, Oslo, for er: Maleren Nic. I gate 7, (motto VAI Fredrik Ellingsen, motto »Fred og Foruten de ovennem befalte komiteen en utkast: De som har fatter Alexey Zait bygning 1, fonfattet Ellingsen, Hjelpe fatter A. Scheen, komiteen gitt heder kast av Knut Mu Bjørne Thelle, Oslo Ellingsen, Kristian Oslo, Jogan Gundersen og A. Scheen, Norsk

Sild og lo under råfi

Trondheim holdt ut

Oslo, 2.: (NTB) ning av 19. juni i departementet høst med midtiderlig å få råfisk av 18 bestemmer har herved: Sild og lo på strekningen fra Trondelag fylke til mark fylke må utsettes med minst gjennem en orga godkjent av høst. Det er heller ikke eller utført produs eller loddde hvis den ikke er kjøpt assjonen. Fisket med handelsde tykke dispensere i denne paragraf.

vedkommende skal lot sig representere. M tydelig uttrykk få get forhasset over ikke med nogen vger av interesse.

Som man kan Archibalds død liten omtale i Ur som jo er en me Man får det im net overordentlig byen, selv om han var direkte hans familie kan

ken 10.30 hadde sett sir Archibalds hest »Bellac« komme tilbake til Mundale Grange alene. Han skjente da at sir Archibald måtte ha vært utsatt for et uhell og skynte sig sammen med George Jameson, skogfogeden, avsted i retning av London-Critchett, 4 miles fra Uxbridge, som var det faste mål for sir Archibalds ridetur. Omkring 3 milles fra landsbyen, på et sted opp mellom heidedragene som kalles Gallop's Ravine, hadde de oppdaget et menneskelig legeme i kleddet under ridesteinen. Med nogen vankelighet hadde de kjøret ned til sto

var til hest. Martin antok derfor at hvis »Bellac« plutselig hadde snublet eller stølet mens ryteren tenkte på helt andre ting var det mere enn sannsynlig at han var blitt kastet av hesten.

Dr. McPerson som var neste vidne, forkart at han var blitt tiltalt etter ulykken, og at sir Archibalds fare inntruffet som følge av kranlebrudd og måtte ha vært slikeblikkelig. Han antok at sir Archibald måtte ha vært ded i minst timer da doktoren sammen med Jameson og politibetjenten kom til katedret. — Politibetjent Wilsons